

عنوان مقاله:

بررسی ویژگی های مشترک شعر سبک هندی و معماری دوره صفوی (با تکیه بر اشعار صائب تبریزی)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات شبه قاره، دوره 12، شماره 39 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

مصطفی دشتی آهنگر - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ولایت

خلاصه مقاله:

یکی از دوره های مهم فرهنگ ایرانی دوره صفویه است؛ در این دوره، تبادلات فکری و فرهنگی موثری بین فرهنگ ایرانی و فرهنگ شبه قاره هند، وجود داشته است. از سویی تاثیر شبه قاره بر فرهنگ ایرانی در اصطلاحاتی همانند «سبک هندی» آشکار است و از سو دیگر، بسیاری از شاعران ایرانی در دربارهای هند نقش مهمی در پرورش تفکر و زبان فارسی در شبه قاره داشته اند. این تاثیر و تاثیرها جزئی جدایی ناپذیر از فرهنگ دوره صفوی است. هدف این مقاله، شناخت بهتر پیوندهای فرهنگ شبه قاره و ایران در دوره ای خاص است و بر این مبنا، یکی از سوالات این تحقیق، چگونگی تاثیر و تاثیر فرهنگ ایرانی و هندی و پیگیری آن در شعر و معماری این دوره با تاکید بر اشعار صائب است. دیگر اینکه چه ویژگی های مشترکی بین معماری و شعر این دوره قابل شناسایی است. بنابراین این مقاله، با روش تحلیل مقایسه ای، به پنج مورد مشترک در هر دو هنر می پردازد و نمونه هایی برای آن ها ذکر می کند. این پنج مورد عبارتند از: توجه به جزئیات دقیق، قرینه سازی، استفاده از رنگ های متباین، تزیینات و عدم نوآوری و تقلید، از جمله این موارد هستند که در این مقاله بررسی شده اند.

کلمات کلیدی:

شعر سبک هندی، معماری، جزء نگری، تزیین، قرینه سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1221988>

